

allerede begyndte Fuldbyrkelse af en retskraftig Dom skal afbrydes, thi den indtræder først, efter at Strafforfølgningen er endt, og hører ikke med til den. Jeg finder ogsaa heri en fuldstændig klar Betræstelse paa, hvad jeg udtalte før, at der maa skjælnes mellem Straffedommes Fuldbyrkelse og den hele kriminelle Førfølgning. Det fremtræder skarpt her i Forsatterens Skrift i Forskjellen mellem „Strafverfahren“ og „Strafvollstreckung“. Jeg skal nu ikke gaa videre i den Henseende, jeg haaber, at man efter dette vil erkende, at vore tre Raaber ikke vilde blive synderlig forbandede over, at man gif saaledes frem mod et Medlem af Rigsdagen, som man her har gjort. Nu vil man maatte sige: So i Tydskland, der blev de dog forbandede, thi det har viist sig een Gang (Hør!). Det er ganske sandt, og jeg skal da vor ikke at tilbageholde Noget til Sagens Oplysning, saa vidt det er mig bekjendt, ogsaa fortælig omtale denne Sag. Det var den tydske Rigsdagsmand Majunke; han var i Oktober Maaned 1874 idømt en Straf, hvor Meget det var, veed jeg ikke og heller ikke, hvad det var; det var jo rimeligvis Fængsel; det antager jeg. Han forstaa sig, vilde ikke lade sig finde, og man kunde ikke komme til at fuldbyrde Straffen. Saa indfandt han sig, da Rigsdagen blev samlet i December Maaned, og paaberaabte sig den Grundlovsbestemmelse, som jeg før omtalte, og mente, at man ikke kunde fængsle ham; han gjorde, ligesom man har gjort her: han protesterede, og Sagen blev ligesom hos os henvist til Geschäftsordnungscommission, altsaa det Samme som vort Forretningsudvalg. Udvalget indstillede, at Fængslingen ikke var i Strid med Rigsforsætningen; det synes jo altsaa dog, at naar et Forretningsordensudvalg kan komme til det Resultat, har jeg Ret i min Opfattelse, at i Tydskland har man ikke større Ret end her. Smidlertid skal jeg ikke tilbageholde, at Rigsdagen gif imod sit Forretningsudvalg, saa at der med 158 Stemmer mod 151 (Afbrydelse) — ja, jeg skal strax nærmere give Forklaring — blev vedtaget en Misbilligelsesudtalelse i saa Henseende; men der var det at mærke, at den Gang var det ikke blot Centrum, men baade de Nationalliberale og andre liberale Partier, som slog sig sammen mod deres eget Forretningsudvalg; der var næppe me-

gen Tale om selve Sagen. Det var, som det i den tydske Presse kom til at hedde, „für Majunke und gegen den Reichskanzler“. Det var et aldeles bestemt politift Stridt, som sigtede til at styrte Rigskansleren; men med Hensyn til selve Retspørgsmaalet havde man vel nok flaaet sig til Taals med, hvad Forretningsordensudvalget indstillede. Rigskansleren indgav sin Dimission, men den tog han rigtig nok senere tilbage, men det blev dog gjort til et politift Spørgsmaal. Denne Sag om Majunke findes i W. Müllers Politische Geschichte der Gegenwart 1874—75 Pag. 255, hvis Noget senere skulde ønske at kontrollere mig. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længer med Fremstillingen af, hvorledes jeg altsaa mener, at Retspørgsmaalet maa stille sig. Jeg skal derfor endnu kun tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Betæntningen. Som jeg allerede har fremhævet, savner den første Betæntning fuldstændig enhver Begrundelse, og den anden henter sin Begrundelse til sin Indstilling særlig fra den Omstændighed, at det er Folkethingets Formand, som har maattet vandre i Fængsel. Det hedder:

„Men nærværende Sag har saa meget større Betydning, som det her ikke blot dreier sig om Fængsling af et af Folkethingets Medlemmer, men af Thingets valgte Formand.“

Ja, det er ganske rigtigt: aldeles udvortes, udadtil, har det selvfølgelig endnu større Betydning; det egner sig til at vække endnu større Opsigt; det egner sig til at bruges i endnu høiere Grad i Agitationens Tjeneste, hvis det er Meningen, hvad jeg ikke veed. Men saa med Hensyn til selve Retspørgsmaalet haaber jeg, at den ærede Ordfører selv vil erkende, at det er fuldstændig betydningsløst, om det er Thingets af Medlemmerne valgte Formand, eller det er et andet af Medlemmerne; thi have De den Utrænkkelig, som den ærede Ordfører paastaar, vil jo hverken Formanden eller et enkelt Medlem kunne fængsles saaledes. Nu siger den ærede Ordfører, at man for-gjæves vil søge noget Sideslykke til, hvad der er passeret. Ja, for saa vidt det altsaa kun dreier sig om et almindeligt Medlems Arrestation under Rigsdagssamlingen, har jeg allerede nævnt Dem et Sideslykke, men